

Tisztelt Támogatóink!

A 8 éves Rabiul a “hogy vagy?” kérdésre gondolkodás nélkül így felelt: “Rosszul. Nem érzem a kezem és nem tudok egyedül enni sem.” (Indiában ujjukkal fogják az ételt) “A lepra nagyon rossz. Mindent elrontott.”

Pedig Rabiul ugyanolyan vidám kisfiú volt, mint bármely más gyermek. Nagybátyja így emlékezik vissza: “Mielőtt Rabiul leprabeteg lett, sokat nevetett. Játszott, és mindennek örült. Aztán furcsaságokat vettünk észre. Foltokat a kezén. Majd az ujjai meggörbültek. Akkor derült ki minden...”

Rabiul merev tekintettel néz maga elé, torzuló kis arcán mélységes szomorúsággal. Tekintete szavak nélkül is elmondja egész történetét. Betegsége miatt apja otthagyta a családot és azóta semmi jelt nem ad magáról. A kisfiú anyjával, öccsével és nagybátyja: Ibrahim családjával él. Otthonuk egy tákolt bádogviskó. Az anya textilmunkákból jut némi keresethez. Szorgalmas asszony. De nagyon szegények.

A kórokozó nemcsak Rabiul testét törte meg, hanem a lelkét is. Elvesztette apját, jövőjét, a reményt. Bár a gyógyszeres kezelést már megkapta, vagyis szervezetében nincs már fertőzés, a maradandó károsodások helyrehozása még nagyon sok időbe fog telni. “Minden nap többször is olajjal kenjük be a kezem és tornáztatom, ahogy a kórházban tanultam. Ha majd rendbejön, újra fogok tudni játszani!”- mondja. Kézműtétekre is szükség lesz, hogy ujjait ismét tudja majd használni a kisfiú. Csak ezután lehet majd beiskoláztatni őt a Lepramisszió támogatásával.

Sok-sok gyönyörű gyermek ugyanazt éli át ma is, mint Rabiul: a leprabetegséggel minden tönkremegy körülöttük. És ma is átlagosan minden órában 6 gyermegről állapítják meg a Földön, hogy leprás!

Ezzel a nyári körlevéllel elsősorban a gyermekekre szeretnénk felhívni Támogatóink figyelmét. Az Önök adományaival tudjuk csak sorsukat rendezni Indiában, Kínában vállalt projektjeink keretében!

Kedves Nagyszülők! Kérjük, hogy a pihenés óráiban beszéljenek unokáiknak a leprabeteg gyermekekről, akik szeretnének meggyógyulni, egészségesen, vidáman élni, iskolába járni, tanulni, boldogok lenni!

Kedves Szülők! Kérem, hogy mondják el gyermeküknek a kis Rabiul történetét, és néhány gombóc finom fagyori árával tegyék lehetővé szenvedő leprás gyermekek sorsának megváltoztatását! Köszönjük szeretetüket!

Kívánunk mindnyájuknak üdítő pihenést, szép élményeket, emlékeket! Isten áldja meg mindnyájukat. Tisztelettel és szeretettel:

2017. június

Riskóné Fazekas Márta
igazgató